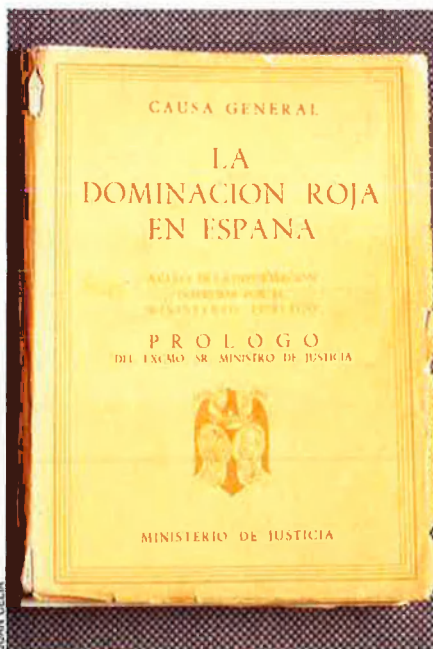

L'anomenada 'causa general' fou la pretesa base jurídica sobre la qual el franquisme pretengué justificar la repressió.

La causa general del franquisme contra els rojos

Amb l'ocupació de les "zones roges", l'exèrcit franquista, i tot l'aparell polític que l'acompanyava, es va lliurar a la recerca sistemàtica de proves documentals, de tota mena, que servissin per demostrar la "perfidia roja": els delictes, els assassinats,

la repressió i altres comportaments que van portar Espanya a la degradació absoluta. En contra d'aquesta "barbàrie roja" el Movimiento va ser, així, la contestació "natural".

No gaire degueren trobar o, almenys, no tant com es devien pensar. Perquè la idea que animava el Govern franquista va fracassar, mai no va aparèixer una documentació incriminatòria exhaustiva contra el sistema republicà –i no contra actituds individuals– que, qui sap, podria ser usada davant dels governs dels altres països per justificar l'"*alzamiento*". Però, això sí, en quedà un llibre, que pretenia ser un avançament extractat d'un altre de més complet que mai no arribà a publicar-se. És el pretítulat "Causa general", amb el títol de *La dominación roja en España*, i subtítulat significativament com "Avance de la información instruida por el ministerio publico", editat pel Ministeri de Justícia l'any 1944.

Propaganda. El llibre és un exercici de propaganda, enmig de l'exaltació nacionalcatòlica, que, a través de les icones del règim, excita la idea de la "justícia" de l'aixecament feixista com a "inevitable" reacció davant de les "monstruositats" que el règim republicà –intrínsecament pervers– havia comès. Amb les fotografies que es reprodueixen és fàcil veure el sentit propagandístic.

S'inicia el llibre amb l'assassinat de Calvo Sotelo i l'execució de José Antonio Primo de Rivera com a exemples dels màrtirs per la causa ideològica i política del *renacer español*. Tot seguit s'estructura temàticament enllaçant cada capítol de manera que condueix el lector en un *in crescendo* provatori de la perversió absoluta de la República. El "Terror anárquico" dóna pas a "Las checas". S'hi dediquen capítols especialitzats a les que es consideraven més sanguinàries, i s'eleva el to amb la "Persecución religiosa" (aquest capítol, encapçalat per la significativa cita de Manuel Azana: "*Espana ha dejado de ser católica*"), que seria la lògica conseqüència dels dos primers i que mostra relacions nominals de "víctimes de la persecució" en diversos indrets. Fixada

